

Sbírka zákonů republiky Československé

Částka 4.

Vydána dne 7. dubna 1952.

Cena Kčs 9.—.

O B S A H :

(6.—8.) **6.** Zákon o vynálezech a zlepšovacích námětech. — **7.** Zákon o přechodných opatřeních v oboru patentů. — **8.** Zákon o ochranných známkách a chráněných vzorech.

6.**Zákon**

ze dne 28. března 1952

o vynálezech a zlepšovacích námětech.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

Hlava I.

Vynálezy a zlepšovací náměty v socialistické výstavbě.

§ 1.

(1) Socialistická výstavba vyžaduje vynálezů a zlepšovacích námětů, aby se tak vytvářela nová vyšší technika průmyslové výroby, soustavně se zvyšovala technická, hospodářská a organizační úroveň a zlepšovala jakost výrobků a služeb. Socialistické výstavbě prospěje práce jen na vynálezech a zlepšovacích námětech pro ni upotřebitelných.

(2) Vynálezy a zlepšovací náměty slouží výstavbě socialismu, teprve jsou-li odevzdány k využití celku.

§ 2.

Stát přijímá nové vynálezy a zajišťuje přijetí zlepšovacích námětů, přispěje-li jejich využití k socialistické výstavbě.

§ 3.

Stát umožňuje vynálezům a zlepšovatelům rozvinout a uplatnit tvůrčí schopnosti. Dbá o to, aby tvůrčí činnost byla zaměřena na ře-

šení k socialistické výstavbě potřebná. Stát dále zajišťuje, aby vynálezy a zlepšovací náměty nebyly odnímány potřebě a prospěchu celku, aby se vším urychlením byly plánovitě zaváděny a všeobecně rozšiřovány a aby jich bylo plně využito.

§ 4.

Každý je povinen dbát, aby projednávání a zkoušení vynálezů a zlepšovacích námětů postupovalo bez průtahů a aby přijaté vynálezy a zlepšovací náměty byly se vším urychlením technicky provedeny, zaváděny, rozšiřovány a plně využívány.

§ 5.

(1) Vynálezům, jejichž vynálezy byly státem přijaty, a zlepšovatelům přísluší odměny a výhody.

(2) Odměny se poskytují také pracujícím, jejichž přičiněním bylo umožněno technické provedení, zavedení, využití nebo rozšíření vynálezu nebo zlepšovacího námětu.

§ 6.

Vynálezům a zlepšovatelům poskytuje bezplatné porady a pomoc úřad pro vynálezy a zlepšovací náměty, jakož i určené národní a komunální podniky, lidová družstva, ústavy a školy.

§ 7.

Revoluční odborové hnutí působí, aby se tvůrčí činnost v oboru vynálezů a zlepšovacích námětů rozvinula v masové hnutí.

Hlava II.

Vynálezy.

Oddíl 1.

Příhláška vynálezů.

§ 8.

(1) Udělením patentu na vynález zajišťuje stát původci především uznání, že vynález je jeho dílem.

(2) O patent je třeba požádat přihláškou vynálezů.

(3) Kromě původce může přihláškou požádat o patent jen původcův dědic.

§ 9.

(1) Vznikl-li vynález kolektivní prací několika spolupůvodců, přísluší všem společně, aby vynález přihlásili.

(2) Za spolupůvodce se nepokládá, kdo poskytl toliko technickou pomoc.

§ 10.

(1) Příhláška vynálezu se podává předepsanou formou u úřadu pro vynálezy a zlepšovací náměty.

(2) Vynález je přihlášen v době, kdy přihláška došla úřadu pro vynálezy a zlepšovací náměty.

§ 11.

Od doby, kdy byl vynález přihlášen, má původce nebo jeho dědic právo přednosti před pozdějším přihlašovatelem stejného vynálezu.

Oddíl 2.

Nabídka vynálezu státu.

§ 12.

(1) Původce nebo jeho dědic může buď s přihláškou nebo kdykoliv později nabídnout vynález státu.

(2) Nabídku vynálezu státu nelze odvolat.

§ 13.

Nabídnut státu však musí být vynález:

- a) který původce učinil v souvislosti s oborem své práce ve vědeckém, výzkumném, zkušebním, technickém nebo jiném ústavu, v laboratoři, konstrukční kanceláři, v dílně nebo na jiném pracovišti státního orgánu nebo zařízení, národního nebo komunálního podniku nebo lidového družstva;

b) kterým původce splnil svůj závazek ke státu nebo k národnímu nebo komunálnímu podniku nebo k lidovému družstvu;

c) na který stát, národní nebo komunální podnik nebo lidové družstvo poskytly hmotnou podporu.

§ 14.

Je-li původce nebo jeho dědic povinen vynález nabídnout státu, mohou jejich jménem vynález přihlásit a nabídku učinit ústavy, zařízení nebo podniky uvedené v § 13 nebo orgány státu.

§ 15.

(1) O tom, je-li původce nebo jeho dědic povinen vynález nabídnout státu, rozhodne v pochybnosti úřad pro vynálezy a zlepšovací náměty.

(2) Právní úkony týkající se vynálezu, který je původce povinen nabídnout státu, jsou neplatné, pokud by odporovaly právům, jež státu přísluší z přijetí vynálezu.

§ 16.

Vynález, který byl nabídnut státu, podrobí úřad pro vynálezy a zlepšovací náměty průzkumu, zda je upotřebitelný k účelům socialistické výstavby.

§ 17.

O přijetí vynálezu musí úřad pro vynálezy a zlepšovací náměty rozhodnout v předepsané lhůtě.

§ 18.

Nejsou-li splněny podmínky, aby na nabídnutý vynález byl udělen patent, projedná se jeho nabídka jako přihláška zlepšovacího námětu.

§ 19.

Původcům se v rámci potřeby umožní spolupracovat na zkoušení, technickém provedení, zavedení, rozvoji a využití vynálezů, které nabídli státu. Bude-li o to požádán, je původce povinen takto spolupracovat a vykonat také určené mu úkony a opatření, aby stát mohl využít vynálezu podle svých potřeb.

§ 20.

Byl-li vynález státem přijat, je stát výlučně oprávněn vynálezem používat a s ním volně nakládat.

§ 21.

(1) Výše odměny za přijatý vynález závisí na jeho společenském významu.

(2) Odměny za přijaté vynálezy, které přísluší jejich původcům, jsou osvobozeny od daní; jsou také vyloučeny z exekuce v rozsahu, který určí vláda nařízením.

(3) Kromě nároku na odměnu mají původci vynálezů přijatých státem při jinak stejných podmínkách přednost při obsazování míst vědeckých pracovníků ve výzkumných a zkušebních ústavech a zařízeních. Přednost nepřislouží původci, který nabídl státu jen některý ze svých vynálezů nebo který odmítl vynález nabídnout, ač byl k tomu povinen.

§ 22.

Úřad pro vynálezy a zlepšovací náměty odvolá přijetí vynálezu, nelze-li ho využít ani jako zlepšovacího námětu, protože tomu brání právo někoho jiného. Přijetí však může být odvoláno jen do jednoho roku.

§ 23.

Ode dne, kdy byl vynález nabídnut státu, jsou původce a jeho právní nástupci osvobozeni od správních poplatků, které se jinak vybírají v patentních věcech. Osvobození však pomíjí, byla-li nabídka vynálezu zamítnuta.

Oddíl 3.

Patenty.

§ 24.

Patenty se udělují jen původcům vynálezů nebo jejich dědicům.

§ 25.

(1) Patenty se udělují na nové vynálezy, jejichž předmět lze průmyslově vyrábět nebo podle nichž lze postupovat při provozování výroby.

(2) Na vynálezy požívatin, léčiv a chemicky vyrobených látek se patenty udělují, jen pokud jde o způsob jejich výroby.

§ 26.

(1) Zda je přihlášený vynález nový, posuzuje se podle dříve podaných přihlášek, vydané literatury a všech vědomostí o používání vynálezu, jež úřad pro vynálezy a zlepšovací náměty získal.

(2) Pro posouzení, zda je vynález nový, rozhoduje doba podání jeho přihlášky.

§ 27.

Úřad pro vynálezy a zlepšovací náměty podrobuje řádně přihlášený vynález průzkumu, zda splňuje podmínky udělení patentu.

§ 28.

Před udělením patentu se přihlašovatel může u soudu domáhat předběžného opatření, aby přihlášeného vynálezu nebylo používáno bez jeho souhlasu. Nedošlo-li k udělení patentu, může být na přihlašovatele požadováno, aby nahradil újmu z toho, že se na jeho základě u soudu přestalo přihlášeného vynálezu používat.

§ 29.

Po udělení patentu zapíše úřad pro vynálezy a zlepšovací náměty patent do patentního rejstříku, vydá přihlašovateli patentní listinu a oznámí patent ve Sbírce vynálezů.

§ 30.

Patent platí 15 let ode dne, kdy byl vynález přihlášen.

§ 31.

(1) Ten, komu byl udělen patent, nebo jeho právní nástupce (majitel patentu), může patent převést na někoho jiného nebo může dát souhlas k používání vynálezu (licence).

(2) Bez souhlasu majitele patentu nesmí nikdo vynálezu používat.

(3) Vynálezu používá, kdo jeho předmět průmyslově vyrábí nebo kdo podle něho postupuje při provozování výroby.

§ 32.

Převod patentu nebo udělení souhlasu k používání vynálezu nabývá účinnosti zápisem do patentního rejstříku.

§ 33.

Patent, právo k používání vynálezu a právo z přihlášky nemohou být zastaveny; jsou také vyloučeny z exekuce.

§ 34.

Právo k používání vynálezu může být bez souhlasu majitele patentu převedeno s hospodářským celkem, k jehož provozování bylo určeno.

§ 35.

Patent nepůsobí proti tomu, kdo nezávisle na původci používal vynález před jeho přihlášením nebo v této době již vykonal pro používání vynálezu potřebná opatření. Byl-li předchozím používatelem národní nebo komunální podnik nebo státní orgán nebo zařízení, má stát právo předchozího používatele ve všech národních a komunálních podnicích a státních orgánech a zařízeních.

§ 36.

Vynálezů, jichž může být využito k účelům obrany vlasti, může stát používat bez souhlasu oprávněného. Nedojde-li k dohodě s ním o náhradě, rozhodne o ní úřad pro vynálezy a zlepšovací náměty.

§ 37.

(1) Nelze-li dosáti dohody s oprávněným a vyžaduje-li to obecný zájem, mohou býti patent nebo právo k používání vynálezu vyvlastněny. Vyvlastňovací nález vydá ministerstvo vnitra.

(2) V nebezpečí z prodlení může ministerstvo vnitra dát souhlas k používání vynálezu před vyvlastněním.

(3) Nedojde-li k dohodě o náhradě za vyvlastněný patent nebo právo k používání vynálezu, rozhodne o ní úřad pro vynálezy a zlepšovací náměty.

§ 38.

Zneužívá-li se na újmu celku patentu nebo práva k používání vynálezu, může je úřad pro vynálezy a zlepšovací náměty odejmout.

§ 39.

U úřadu pro vynálezy a zlepšovací náměty lze žádat o určení, že není porušením patentu v žádosti označeného, vyrábějí-li se průmyslově určité předměty nebo postupuje-li se určitým způsobem při provozování výroby.

§ 40.

Na vynález, kterého nelze použít bez použití jiného dříve přihlášeného vynálezu (základní vynález), na který byl udělen patent, udělí se patent závislý. Nebyla-li závislost patentu vyznačena, může o to žádat majitel patentu na základní vynález.

§ 41.

Zanikne-li nebo zruší-li se základní patent, stává se závislý patent samostatným.

§ 42.

(1) Byl-li patent udělen jiné osobě než původci nebo jeho dědici, může původce (dědic) do jednoho roku od udělení patentu požádat, aby patent byl na něho přepsán.

(2) Přepis není na újmu platnosti původní nabídky vynálezu státu. Nedotýká se také uděleného práva k používání vynálezu, ledaže oprávněný při nabytí práva se zřetelem ke všem okolnostem věděl, že majitel patentu není původcem vynálezu; původce vstupuje přepisem do takového právního poměru na místě majitele patentu.

(3) Ustanovení odstavců 1 a 2 platí přiměřeně, byl-li patent udělen jen některému ze spolupůvodců nebo jeho dědici.

§ 43.

Patent zaniká:

1. uplynutím doby jeho platnosti;
2. vzdá-li se ho jeho majitel;
3. odnětím (§ 38);
4. nezaplatí-li se včas správní poplatky.

§ 44.

(1) Patent se zruší, zjistí-li se,

1. že vynález neodpovídal podmínkám pro udělení patentu nebo že se na takový vynález patent neuděluje, nebo

2. že jeho majitel není původcem ani jeho právním nástupcem. Patent se však nezruší, byl-li patent přepsán na původce (dědice).

(2) Zrušení patentu působí od počátku jeho platnosti.

§ 45.

Ve sporu o tom, kdo je původcem vynálezu, rozhoduje soud.

§ 46.

O stížnosti do rozhodnutí úřadu pro vynálezy a zlepšovací náměty o nabídce vynálezu státu a o odměně za přijatý vynález rozhoduje státní úřad plánovací. Rozhodnutí o stížnosti do jiných rozhodnutí úřadu pro vynálezy a zlepšovací náměty ve věcech vynálezů přísluší patentnímu sboru (§ 63).

H l a v a III.

Zlepšovací náměty.

§ 47.

Závody, podniky, úřady, orgány a zařízení, jakož i lidová družstva a dobrovolné organizace přijímají zlepšovací náměty, které jsou

pro ně, po případě pro některou z podřízených jednotek nové a které přispívají k socialistické výstavbě.

§ 48.

(1) Přihlásí-li kdo zlepšovací námět, stává se zlepšovatelem, je-li námět přijat.

(2) Byl-li přijat zlepšovací námět, který společně přihlásilo několik zlepšovatelů, pokládají se za zlepšovatele všichni společně.

§ 49.

Kdo prokáže, že mu byl jeho zlepšovací námět odňat nesoudružským činem, vstupuje na místo toho, kdo odňatý námět přihlásil.

§ 50.

Ze stejných zlepšovacích námětů má na tomtéž místě přednost námět dříve došlý.

§ 51.

Kdo je v pracovním poměru, přihlašuje zlepšovací námět zpravidla ve svém závodě. Jinak se zlepšovací náměty přihlašují u úřadu pro vynálezy a zlepšovací náměty.

§ 52.

Zlepšovací námět lze přihlásit i ústně.

§ 53.

(1) O přijetí zlepšovacího námětu musí být rozhodnuto v předepsané lhůtě.

(2) Byl-li zlepšovací námět přijat, vydá se zlepšovatelůvi zlepšovatelství osvědčení.

§ 54.

(1) Přijetím zlepšovacího námětu nabývá zlepšovatel nároku na odměnu. Za zvlášť významný zlepšovací námět může být odměněn i zlepšovatel, který vypracováním námětu splnil svůj pracovní úkol.

(2) Výše odměny závisí na společenském významu přijatého námětu.

(3) Odměny za přijaté zlepšovací náměty, které přísluší zlepšovatelům, jsou osvobozeny od daní; jsou také vyloučeny z exekuce v rozsahu, který určí vláda nařízením.

(4) Kromě odměny mohou být zlepšovatelůvi poskytnuty i zvláštní výhody.

§ 55.

O spolupráci zlepšovatele na zkoušení, technickém provedení, zavedení, rozvoji a využití zlepšovacího námětu platí přiměřeně předpisy o spolupráci původce vynálezu nabídnutého státu (§ 19).

§ 56.

Spory o společné zlepšovací náměty a o rozdělení odměny za ně připadající, jakož i o zlepšovací náměty odňaté nesoudružským činem, rozhoduje soudružský rozhodčí (§ 65).

§ 57.

Do rozhodnutí, jímž bylo přijetí zlepšovacího námětu zamítnuto, nebo do rozhodnutí o odměně lze podat stížnost. Nebylo-li vyhověno stížnosti do zamítnutí zlepšovacího námětu, může stěžovatel požádat úřad pro vynálezy a zlepšovací náměty, aby rozhodl, zda námět je upotřebitelný k účelům socialistické výstavby; rozhodne-li úřad, že námět je upotřebitelný k účelům socialistické výstavby, je příslušný ústřední úřad povinen o přijetí znovu rozhodnout.

Hlava IV.

Orgány.

Oddíl 1.

Úřad pro vynálezy a zlepšovací náměty.

§ 58.

(1) Ve věcech vynálezů a zlepšovacích námětů vykonává působnost podle tohoto zákona úřad pro vynálezy a zlepšovací náměty se sídlem v Praze.

(2) Při výkonu své působnosti úřad pro vynálezy a zlepšovací náměty úzce spolupracuje s Revolučním odborovým hnutím.

§ 59.

Úřad pro vynálezy a zlepšovací náměty organizuje a řídí předseda. Předsedu a jeho náměstka jmenuje a odvolává vláda.

§ 60.

Úřad pro vynálezy a zlepšovací náměty vydává Sbírku vynálezů, v níž oznamuje důležité skutečnosti o udělených patentech.

§ 61.

Úřad pro vynálezy a zlepšovací náměty vede patentní rejstřík, v němž se zapisují důležité skutečnosti o udělených patentech.

§ 62.

Patenty na tajné vynálezy (§ 71) se zapisují do protokolu odděleného od patentního rejstříku. Zápisy v tomto protokolu mají právní účinky zápisů v patentním rejstříku.

Oddíl 2.

Patentní sbor.

§ 63.

Patentní sbor při státním úřadu plánovacím rozhoduje v případech tímto zákonem stanovených (§ 46) o stížnostech do rozhodnutí úřadu pro vynálezy a zlepšovací náměty ve věcech vynálezů.

§ 64.

(1) V čele patentního sboru je předseda.

(2) Předsedu a jeho náměstka jmenuje a odvolává vláda; členy patentního sboru jmenuje a odvolává ministr-předseda státního úřadu plánovacího.

(3) Patentní sbor rozhoduje v tříčlenných senátech.

Oddíl 3.

O soudružských rozhodcích.

§ 65.

Spory o společné zlepšovací náměty a o rozdělení odměny za ně připadající, jakož i o zlepšovací náměty odňaté nesoudružským činem rozhodují soudružští rozhodčí, které ustanovuje příslušný svaz Revolučního odborového hnutí.

§ 66.

Soudružský rozhodčí je rozhodčím soudem.

H l a v a V.

Společná, zmocňovací a závěrečná ustanovení.

§ 67.

(1) Úřady, orgány, ústavy, zařízení, organizace, jakož i závody, podniky a lidová družstva postupují při výkonu svých úkolů podle tohoto zákona tak, aby byl zjištěn skutečný stav věci co nejúčelněji a nejrychleji. Přitom dávají pracujícím potřebný návod k provedení jejich úkonů v řízení a poučují je o právních následcích spojených s těmito úkony nebo s jejich opominutím.

(2) Každý může upozornit na okolnosti důležité pro rozhodnutí nebo opatření a každý je povinen na vyzvání úřadu pro vynálezy a zlepšovací náměty, patentního sboru nebo soudružského rozhodčího spolupůsobit při zjišťování skutečného stavu.

§ 68.

Soudy a orgány státní správy, jimž přísluší výkon veřejné správy, jsou povinny vyhovět

dožádání úřadu pro vynálezy a zlepšovací náměty, patentního sboru a soudružského rozhodčího.

§ 69.

Pracovníci působící při poskytování porad a pomoci pro vynálezce a zlepšovatele, jakož i osoby ustanovené k přejímání přihlášených zlepšovacích námětů jsou povinni dbát mlčenlivosti o skutečnostech, o nichž se dověděli při výkonu své funkce. Jsou také povinni vykonat slib, že nezneužijí důvěry vynálezců a zlepšovatelů a že si nepřisvojí sdělené náměty ať již pro sebe nebo pro někoho jiného.

§ 70.

Vynálezci, zlepšovatelé a všichni, kdo se o vynálezu nebo zlepšovacím námětu dověděli, jsou povinni dbát, aby se vynález nebo zlepšovací námět nedostal do rukou nepovolaných osob nebo aby se takovým osobám nestal známým.

§ 71.

(1) Vynálezy a zlepšovací náměty, jež slouží k účelům obrany vlasti, jsou tajné. Kromě toho jsou tajné také vynálezy a zlepšovací náměty, které v jiném státním zájmu za tajné prohlásí úřad pro vynálezy a zlepšovací náměty.

(2) Vláda se zmocňuje, aby upravila právní poměry, týkající se tajných vynálezů a zlepšovacích námětů, a řízení o takových vynálezech a zlepšovacích námětech odchylně od ustanovení tohoto zákona.

§ 72.

Prevést patent na cizince nebo udělit cizinci souhlas k používání vynálezu je dovoleno jen se souhlasem úřadu pro vynálezy a zlepšovací náměty.

§ 73.

(1) Českoslovenští občané mohou přihlásit vynález v cizině nebo tam udělit právo k používání jen se souhlasem úřadu pro vynálezy a zlepšovací náměty.

(2) Českoslovenští občané, kteří jsou původci vynálezů nebo jejich právními nástupci, jsou na vyzvání úřadu pro vynálezy a zlepšovací náměty povinni vynálezy přihlásit v cizině a tam provést jim stanovené úkony a opatření.

§ 74.

Ustanovení mezinárodních smluv nejsou tímto zákonem dotčena.

§ 75.

Cizinci mají za podmínek vzájemnosti a v jejím rozsahu stejná práva jako českoslovenští občané.

§ 76.

Kdo nemá na území Československé republiky bydliště nebo sídlo, musí být v řízení podle tohoto zákona zastoupen některou z organizačních nebo osob, jež vyhláškou v úředním listě určí ministr-předseda státního úřadu plánovacího v dohodě s příslušným ministrem.

§ 77.

(1) Práva přednosti podle ustanovení mezinárodních smluv se přihlašovatel musí domáhat již v přihlášce vynálezu.

(2) V jedné přihlášce se lze domáhat práva přednosti podle mezinárodních smluv jen z jedné dřívější přihlášky.

§ 78.

(1) Vláda se zmocňuje, aby stanovila zásady o odměňování přijatých vynálezů a zlepšovacích námětů, o odměňování pracujících, jejichž přičiněním bylo umožněno technické provedení, zavedení, využití nebo rozšíření vynálezu nebo zlepšovacího námětu, a upravila povinnost uhradit náklady na odměnu a na zkoušení, technické provedení a zavedení vynálezu nebo zlepšovacího námětu.

(2) Vláda se dále zmocňuje, aby nařízením upravila přihlašování vynálezů a zlepšovacích námětů, řízení o vynálezech a zlepšovacích námětech, podmínky, za nichž se přijetí zlepšovacího námětu odvolá, jakož i organizaci úřadu pro vynálezy a zlepšovací náměty, patentního sboru a soudružských rozhodčích, a vydala podrobné předpisy k provedení tohoto zákona.

§ 79.

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. dubna 1952; provede jej ministr-předseda státního úřadu plánovacího v dohodě se zúčastněnými členy vlády.

Gottwald v. r.

Dr. John v. r.

Zápotocký v. r.

Ing. Púčik v. r.

Zákon

ze dne 28. března 1952

o přechodných opatřeních v oboru patentů.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

(1) Patenty udělené patentním úřadem v Praze a úřadem na ochranu živnostenského vlastnictví v Bratislavě platí na celém československém státním území. To platí také o právech k používání vynálezů, která byla udělena pro celý obvod platnosti těchto patentů.

(2) Byly-li úřady uvedenými v odstavci 1 uděleny patenty na stejný vynález, pozbývá platnosti patent, jemuž přísluší pozdější doba přednosti. Přísluší-li takovým patentům, jež patří těmž majitelům, stejná doba přednosti, pozbývá platnosti patent udělený na přihlášku, která byla podána později.

(3) Ustanovení odstavců 1 a 2 platí přiměřeně také o patentech uznaných podle zákona č. 146/1942 Sl. z., o některých opatřeních na ochranu vynálezů.

§ 2.

Licence k patentu, který pozbyl platnosti podle § 1 odst. 2, se pokládá za licenci k patentu, který zůstal platný; patřily-li však takové patenty různým majitelům, pokládá se nadále ten, komu byla udělena licence k zanikajícímu patentu, za předchozího uživatele.

§ 3.

Patent na vynález, který byl patentním úřadem v Praze nebo úřadem na ochranu živnostenského vlastnictví v Bratislavě udělen pouze pro část československého státního území, nepůsobí proti tomu, kdo do 31. března 1952 nezávisle na původu i na ostatním území vynálezu používal nebo k používání vynálezu vykonal všechna opatření.

§ 4.

O přihláškách vynálezů, které byly podány u patentního úřadu v Praze a u úřadu na ochranu živnostenského vlastnictví v Bratislavě a o nichž tyto úřady dosud nerozhodly, bude rozhodnuto podle zákona o vynálezech a zlepšovacích námětech. Úřad pro vynálezy a zlepšovací náměty vyzve vyhláškou v úředním listě jednotlivé přihlašovatele, aby ve lhůtě tří měsíců uvedli své přihlášky v soulad s předpisy

uvedeného zákona; neučiní-li tak včas, má se za to, že se vzdali dalšího projednávání své přihlášky.

§ 5.

(1) Podal-li týž přihlašovatel na stejný vynález přihlášku jednak u patentního úřadu v Praze, jednak u úřadu na ochranu živnostenského vlastnictví v Bratislavě a na jednu z nich již byl udělen patent, který dosud platí, zastavuje se řízení o druhé přihlášce. Měla-li však přihláška, o níž se řízení zastavuje, dřívější dobu přednosti, pokládá se patent za udělený z této přihlášky.

(2) Byly-li přihlášky stejného vynálezu podány různými přihlašovately a k přihlášce s pozdější dobou přednosti byl udělen patent, pozbývá platnosti tento patent; jeho majiteli však přísluší právo předchozího uživatele proti tomu, kdo podal přihlášku, o níž dosud nebylo rozhodnuto.

§ 6.

(1) Pro patenty udělené podle dosavadních předpisů platí po zbývající dobu jejich platnosti ustanovení zákona o vynálezech a zlepšovacích námětech. Přitom se pokládají patenty, které byly prohlášeny za závislé, nadále za závislé patenty podle zákona o vynálezech a zlepšovacích námětech a přídatkové patenty nadále za patenty samostatné, pokud podle tohoto zákona nebude vyznačena jejich závislost.

(2) Ustanovení zákona o vynálezech a zlepšovacích námětech platí také o právech k používání vynálezů a o právech předchozích uživatelů, jichž bylo nabyto podle dosavadních předpisů. Nepozbudou-li taková práva k používání vynálezu věcného významu, platí jen, budou-li zapsána do patentního rejstříku nejpozději do 31. prosince 1952.

(3) Platnost patentu, který bude udělen na vynález, u něhož podle dosavadních předpisů vznikly prozatímní účinky patentem, počíná dnem vzniku těchto účinků; nedošlo-li však k tomuto vzniku, počíná platnost patentem dnem počátku účinnosti tohoto zákona.

§ 7.

U patentu uděleného podle dosavadních předpisů se podle těchto předpisů nadále posuzuje, zda patent byl právem udělen jiné osobě než původci a zda jde o nový vynález. Není-li udělen patent v souladu s jinými předpisy zákona o vynálezech a zlepšovacích námětech, než které jednají o osobách, jimž lze udělit patent, nebo o tom, zda vynález je nový, prohlásí úřad pro vynálezy a zlepšovací náměty, že tento patent pozbývá platnosti.

§ 8.

Odpór proti udělení patentu podaný podle dosavadních předpisů projedná úřad pro vynálezy a zlepšovací náměty jako upozornění na okolnosti důležité pro rozhodnutí.

§ 9.

Stížnost podanou podle dosavadních předpisů na udělení patentu předloží úřad pro vynálezy a zlepšovací náměty k rozhodnutí patentnímu sboru, jen nepozbude-li patent platnosti podle § 7 věty druhé. Patentnímu sboru budou k rozhodnutí podle zákona o vynálezech a zlepšovacích námětech předloženy také jiné stížnosti, které byly podány podle dosavadních předpisů, s výjimkou stížností, které podle tohoto zákona pozbyly věcného významu.

§ 10.

(1) Návrhy na odvolání nebo na zrušení patentu, o nichž dosud nebylo pravomocně rozhodnuto, budou projednány v řízení o odnětí nebo o zrušení patentu podle zákona o vynálezech a zlepšovacích námětech jako upozornění na okolnosti důležité pro rozhodnutí. Nedotčeno zůstává ustanovení § 7.

(2) Řízení o návrhu na propůjčení nucené licence se zastavuje.

§ 11.

Není-li majitel patentu původcem vynálezu ani jeho právním nástupcem ani podle dosavadních předpisů nemohl být za původce nebo jeho právního nástupce pokládán, může původce nebo jeho dědic žádat o přepis patentu uděleného podle dosavadních předpisů. O přepis lze žádat do 31. prosince 1952. O účincích přepisu platí přiměřeně ustanovení zákona o vynálezech a zlepšovacích námětech.

§ 12.

Řízení o odnětí patentu zahájené podle dosavadních předpisů se zastaví, není-li podmínek, aby se o návrhu nadále konalo řízení o přepis patentu.

§ 13.

Projednávání návrhů na navrácení v předešlý stav nebo na obnovu řízení podaných podle dosavadních předpisů se zastavuje.

§ 14.

Návrhy na uznání předchozího uživatele podle § 9 patentního zákona a určovací návrhy podle § 111 téhož zákona, o nichž dosud nebylo pravomocně rozhodnuto, se projednávají dále jako žádosti o určení podle § 39 zákona o vynálezech

a zlepšovacích námětech. Návrhy na prohlášení závislosti patentu, o nichž nebylo dosud pravomocně rozhodnuto, se projednají dále jako žádosti o vyznačení závislosti patentu podle § 40 zákona o vynálezech a zlepšovacích námětech.

§ 15.

(1) Zástavní práva na patentech udělených do dne počátku účinnosti tohoto zákona zanikají bez náhrady; úřad pro vynálezy a zlepšovací náměty je vymaže s odvoláním na tento zákon. Závazky, pro které bylo zástavní právo zřízeno, zůstávají nedotčeny.

(2) Úřad pro vynálezy a zlepšovací náměty vymaže s odvoláním na tento zákon také poznámky spornosti, jež neodpovídají ustanovením zákona o vynálezech a zlepšovacích námětech a předpisům podle něho vydaným.

§ 16.

Nabídnouti vynálezy státu mohou také majitelé patentů, které byly uděleny do dne počátku účinnosti tohoto zákona.

§ 17.

(1) Kdo do dne počátku účinnosti tohoto zákona nabyl práva k používání vynálezu, může do 31. prosince 1952 odstoupit od dalšího trvání smlouvy o tom uzavřené, pozbude-li takové právo zcela nebo zčásti věčného významu.

(2) Do 31. prosince 1952 může majitel patentu odstoupit od smlouvy, kterou původce (dědic) dal svolení k přihlášení vynálezu nebo nabytí patentu. Stane-li se tak, přepíše úřad pro vynálezy a zlepšovací náměty platný patent na původce nebo jeho dědice, požádá-li o to do 30 dnů; jinak patent zaniká. Jde-li o vynález, o kterém by jinak platila ustanovení § 13 zákona o vynálezech a zlepšovacích námětech, může majitel patentu do 31. prosince 1952 požádat úřad pro vynálezy a zlepšovací náměty, aby upravil podmínky poměru z takové smlouvy přiměřeně podle předpisů o vynálezech přijatých státem.

§ 18.

Nedotčena zůstávají prioritní práva vynálezů vnesených do dne počátku účinnosti tohoto zákona do výstavy, jíž bylo přiznáno právo prozatímní ochrany.

§ 19.

Patenty na vynálezy, které se vztahovaly na území Československé republiky a které byly uděleny úřadem nemajícím sídlo na tomto

území, neplatí ode dne, kdy byly uděleny nebo kdy byly na toto území rozšířeny.

§ 20.

(1) Právo přednosti z přihlášek, které byly v době od 1. srpna 1940 do 4. května 1945 podány v Berlíně československými příslušníky, může být československými občany nebo právníckými osobami majícími sídlo na československém státním území, uplatněno v přihláškách podaných do 30. června 1952. Byla-li přihláška již podána, lze právo přednosti v téže lhůtě uplatnit dodatečně.

(2) Nemůže-li přihlašovatel předložit předepsané potvrzení úřadu, u něhož byla podána původní přihláška, může v případech uvedených v odstavci 1 prokázat právo přednosti jiným věrohodným způsobem.

(3) Právo přednosti uplatněné podle odstavce 1 není na újmu předchozímu používateli, jehož právo vzniklo do dne podání přihlášky v Československé republice.

§ 21.

Zápisy, týkající se patentů zapsaných v došavadním patentním rejstříku, se konají podle zákona o vynálezech a zlepšovacích námětech v tomto rejstříku i nadále.

§ 22.

(1) Zrušuje se oprávnění patentních zástupců.

(2) O věcech, které jim byly svěřeny, jsou patentní zástupci po zrušení svého oprávnění povinni zachovávat mlčenlivost, pokud je úřad pro vynálezy a zlepšovací náměty této povinnosti nezprostí.

(3) Patentním zástupcům ustanoví úřad pro vynálezy a zlepšovací náměty likvidátory.

§ 23.

Ti, kdož nemají na území Československé republiky bydliště nebo sídlo, jsou do tří měsíců povinni učinit opatření o svém řádném zastoupení podle zákona o vynálezech a zlepšovacích námětech. Do té doby jedná za ně opatrovník určený úřadem pro vynálezy a zlepšovací náměty.

§ 24.

Zrušuje se patentní úřad v Praze a úřad na ochranu živnostenského vlastnictví v Bratislavě. Uspořádáním jejich poměrů, zejména pokud jde o jejich působnost a jejich zaměstnance, se pověřuje státní úřad plánovací v dohodě s ministerstvem financí.

§ 25.

Ve věcech upravených tímto zákonem rozhoduje úřad pro vynálezy a zlepšovací náměty, pokud není stanoveno jinak.

§ 26.

Zrušují se předpisy, které upravují věci, na které se vztahuje zákon o vynálezech a zlepšovacích námětech. Jsou to zejména:

1. zákon č. 30/1897 ř. z., o ochraně vynálezů, ve znění předpisů jej měnících a doplňujících,
2. zákon č. 305/1919 Sb., jenž se týká prozatímních opatření na ochranu vynálezů, ve znění předpisů jej měnících a doplňujících,
3. nařízení č. 158/1898 ř. z., jímž se vydávají k provedení patentního zákona podrobnější ustanovení o organizaci patentního soudu, o řízení před ním a o tom, jak se vykonávají jeho rozhodnutí a nařízení,
4. nařízení č. 189/1900 ř. z., týkající se odvolání k patentnímu soudu a jich vyřizování u patentního úřadu,
5. vyhláška č. 156/1917 ř. z., jíž se vyhláší jednací řád pro patentní soud,
6. vládní nařízení č. 73/1923 Sb., o organizaci patentního úřadu,
7. vládní nařízení č. 199/1923 Sb., o ochraně vynálezů na tuzemských výstavách,
8. vládní nařízení č. 69/1924 Sb., o výhodách osob nemajetných a dělníků poukázaných na svou mzdu, ve věcech patentových,
9. vládní nařízení č. 208/1924 Sb., o náležitostech patentových přihlášek a plných mocí k zastupování ve věcech patentových,
10. vládní nařízení č. 273/1924 Sb., o jednacím řádu patentního úřadu,
11. vládní nařízení č. 80/1925 Sb., o živnostenském provozování vynálezů,
12. vládní nařízení č. 6/1926 Sb., o zastupování stran v patentových věcech patentními zástupci a úředně autorisovanými civilními techniky, provozovaném po živnostensku,
13. vládní nařízení č. 29/1933 Sb., o dokladech, kterých je třeba k průkazu prioritního práva při přihláškách patentů,
14. §§ 44 až 48 zákona č. 131/1936 Sb., o obraně státu,
15. vládní nařízení č. 156/1936 Sb., o vynálezech a patentech důležitých pro obranu státu (II. prováděcí nařízení k zákonu o obraně státu),
16. vládní nařízení č. 246/1939 Sb., o neúplně zaplacených poplatcích ve věcech patentních,

17. vládní nařízení č. 97/1940 Sb., o změně patentního zákona a o mimořádných opatřeních v oboru ochrany vynálezů,
18. zákon č. 16/1942 Sl. z., o úřadu na ochranu živnostenského vlastnictví,
19. zákon č. 146/1942 Sl. z.,
20. vládní nařízení č. 37/1943 Sl. z., o organizaci úřadu na ochranu živnostenského vlastnictví,
21. vyhláška ministra hospodářství č. 38/1943 Sl. z., kterou se vydává jednací řád úřadu na ochranu živnostenského vlastnictví,
22. zákon č. 14/1944 Sl. z., o mimořádných opatřeních na ochranu živnostenského vlastnictví, pokud tento zákon jedná o ochraně vynálezů,
23. nařízení ministra-předsedy státního úřadu plánovacího č. 122/1950 Sb., o podávání a vyřizování zlepšovacích námětů.

§ 27.

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. dubna 1952; provede jej ministr-předseda státního úřadu plánovacího v dohodě se zúčastněnými členy vlády.

Gottwald v. r.

Dr. John v. r.

Zápotocký v. r.

Ing. Púčik v. r.

8.

Zákon

ze dne 28. března 1952

o ochranných známkách a chráněných vzorech.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

Část první.

Ochranné známky.

§ 1.

Aby podniky mohly své výrobky nebo zboží (dále jen „výrobky“) odlišit od jiných výrobků téhož druhu a tak odběratelům usnadnit výběr výrobků, které se osvědčily, a tím zároveň i navenek projevit svou odpovědnost za jejich jakost, mohou podniky své výrobky opatřovat ochrannou známkou.

§ 2.

(1) Ochrannými známkami mohou být slova, vyobrazení a jiné značky plošné i prostorové.

(2) Ochrannými známkami nemohou být značky:

- a) které nemají způsobilost rozlišovací nebo které obsahují výlučně údaj popisný, ledaže se staly v hospodářském odvětví, o které jde, příznačnými pro výrobky pocházející z určitého podniku,
- b) které mohou klamat odběratele, anebo
- c) jichž používání by odporovalo obecnému zájmu anebo mezinárodní úmluvě nebo zvyklostí.

§ 3.

Ochranné známky se na žádost (příhlášku) zapisují do rejstříku ochranných známek.

§ 4.

Jakmile dojde přihláška ochranné známky, má přihlašovatel právo přednosti před každým, kdo později požádá o zápis stejné známky pro výrobky téhož druhu.

§ 5.

(1) Podnik, pro který je ochranná známka zapsána (majitel známky), má výlučné právo opatřovat výrobky touto známkou, a to od okamžiku, kdy došla její přihláška.

(2) Bez souhlasu majitele známky nesmí nikdo ochranné známky nebo značky s ní zaměnitelné používat v hospodářském styku pro výrobky téhož druhu, zejména je nesmí umísťovat na výrobcích, na jejich obalu, na nádobách, v nichž jsou výrobky obsaženy, na připojených štítech nebo na tiskopisech.

§ 6.

Právo majitele známky nepůsobí proti tomu, kdo v době přihlášky ochranné známky již používal stejné nebo s ní zaměnitelné značky pro výrobek téhož druhu, jestliže tato značka byla v hospodářském odvětví, o které jde, příznačnou pro výrobek jeho podniku (držitel nezapsané značky).

§ 7.

(1) Ochranná doba zapsané známky trvá deset let; počíná, jakmile došla přihláška známky. Ochrannou dobu lze prodlužovat obnovou zápisu vždy na dalších deset let.

(2) Žádost o obnovu zápisu lze podat nejdříve v posledním roce ochranné doby a nejdříve do tří měsíců po jejím uplynutí.

(3) Další ochranná doba se počítá vždy od konce poslední ochranné doby.

§ 8.

(1) Při obnově zápisu jsou v ochranné známce přípustny jen takové změny, které se nedotýkají ani celkového jejího rázu ani některého jejího podstatného prvku.

(2) Bude-li při obnově zápisu rozšířen seznam výrobků známkou chráněných, budou nově uvedené výrobky požívat ochrany teprve od počátku nové ochranné doby.

(3) Byla-li ochranná známka postupně zapsána pro výrobky různých druhů, je možné při obnově nejstaršího zápisu sloučit i pozdější zápisy známky pro výrobky jiného druhu v známku společnou; počátek původní ochranné doby zůstane u každého druhu výrobků nezměněn.

§ 9.

(1) Ochranná známka může být převedena jen s podnikem, pro který je zapsána, anebo se souhlasem úřadu pro vynálezy a zlepšovací náměty, dojde-li k novému uspořádání dosavadní hospodářské činnosti podniku.

(2) Převod ochranné známky nabude účinnosti zápisem do rejstříku ochranných známek.

§ 10.

(1) Právo majitele známky zanikne:

- a) uplynutím ochranné doby, nebude-li zápis obnoven,
- b) jakmile dojde oznámení majitele známky, že se svého práva vzdává.

(2) Zánik práva se zapíše do rejstříku ochranných známek.

§ 11.

(1) Ochranná známka bude z rejstříku vymazána:

- a) bude-li zjištěno, že byla zapsána známka nepřípustná (§ 2 odst. 2).
- b) na základě rozhodnutí v řízení o výmaz ochranné známky.

(2) Bude-li známka vymazána, posuzuje se tak, jako by vůbec nebyla zapsána.

§ 12.

(1) Majitel známky může se domáhat výmazu ochranné známky, která byla zapsána později pro jiný podnik a pro výrobky téhož druhu a je stejná jako ochranná známka navrhovatele nebo s ní zaměnitelná.

(2) Držitel nezapsané značky (§ 6) může se domáhat výmazu ochranné známky, jestliže je stejná jako jeho značka nebo s ní zaměnitelná a jestliže od jejího zápisu ještě neuplynuly tři roky. Návrhu na výmaz nebude vyhověno, užívá-li odpůrce této značky alespoň po stejnou dobu jako navrhovatel.

§ 13.

Majitel známky později zapsané může se domáhat zjištění, že jeho ochranná známka není zaměnitelná s dříve zapsanou známkou, nebo že je zapsána pro výrobky jiného druhu. Navrhovatel musí osvědčit svůj právní zájem na zjištění.

Část druhá.

Chráněné vzory.

§ 14.

Aby byla výrobním podnikům zajištěna ochrana vnější úpravy jejich výrobků před napodobením a zároveň byla podnícena tvořivost pracujících, přispívající k dokonalejšímu vzhledu výrobků, poskytuje se novým vzorům zvláštní ochrana.

§ 15.

(1) Ochrany požívají nové vnější úpravy výrobků, použitelné při jejich průmyslové výrobě (chráněné vzory).

(2) Chráněný vzor může spočívat ve zvláštním tvaru anebo ve zvláštní úpravě obrysů, kresby nebo barev.

§ 16.

Zdali je vnější úprava nová, posoudí se podle dříve podaných přihlášek, poměrů známých v obvodu anebo podle jiných skutečností, z nichž lze usoudit, zda taková úprava výrobku pro obyt není již známa.

§ 17.

Chráněné vzory se na žádost (přihlášku) zapisují do rejstříku chráněných vzorů.

§ 18.

(1) Přihlášku může podat původce vzoru nebo jeho právní nástupce.

(2) Vzor, který vytvořil zaměstnanec státního orgánu (zařízení), národního nebo komunálního podniku anebo lidového družstva v souvislosti s oborem své práce, může přihlásit státní orgán (zařízení), podnik nebo lidové družstvo. S jejich souhlasem může původce přihlášku podat svým jménem.

§ 19.

(1) Zaměstnanec, jehož vzor byl přihlášen státním orgánem (zařízením), podnikem nebo lidovým družstvem, má nárok na odměnu, ledaže vytvořením vzoru jen splnil povinnost plynoucí z pracovního poměru.

(2) Směrnice pro odměňování vydá státní úřad plánovací v dohodě se zúčastněnými ministerstvy a ústředním orgánem jednotné odborové organizace.

§ 20.

Byl-li vzor přihlášen někým jiným (§ 18), může původce vzoru žádat, aby byl jako původce uveden v rejstříku chráněných vzorů a aby mu bylo vydáno osvědčení o tom, že je původcem.

§ 21.

Chráněný vzor lze přihlásit k zápisu též v zapečetěném obalu. Pečeť bude snata po uplynutí jednoho roku od přihlášky, po případě dříve, požádá-li o to oprávněný, jakož i v řízení o návrhu na výmaz vzoru (§ 29), na jeho přepsání (§ 30) nebo o návrhu zjišťovacím (§ 31).

§ 22.

Jakmile dojde přihláška chráněného vzoru, má přihlašovatel právo přednosti před každým, kdo později požádá o zápis stejného vzoru pro výrobky téhož druhu.

§ 23.

Bez souhlasu toho, pro koho je chráněný vzor zapsán (majitele vzoru), nesmí nikdo výrobky v podstatě se vzorem shodné průmyslově vyrábět.

§ 24.

(1) Majitel vzoru může své právo převést na někoho jiného nebo může dát souhlas, aby někdo jiný vzoru používal (licence).

(2) Převod práva majitele vzoru a udělení licence nabudou účinnosti zápisem do rejstříku chráněných vzorů.

§ 25.

Vyžaduje-li to obecný zájem, lze používání vzoru za náhradu povolit osobám, které o to požádají (nucená licence). Také nucená licence se zapíše do rejstříku chráněných vzorů.

§ 26.

Právo majitele vzoru nepůsobí proti tomu, kdo před jeho přihlášením vzoru používal nebo

vykonal pro jeho používání potřebná opatření (předchozí uživatel). Byl-li předchozím uživatelem státní orgán (zařízení) anebo národní nebo komunální podnik, má stát právo předchozího uživatele ve všech státních orgánech (zařízeních) a národních a komunálních podnicích.

§ 27.

Ochranná doba zapsaného vzoru trvá pět let; počíná, jakmile došla jeho přihláška.

§ 28.

(1) Právo majitele vzoru zanikne:

- a) uplynutím ochranné doby,
- b) jakmile dojde oznámení majitele vzoru, že se svého práva vzdává.

(2) Zánik práva se zapíše do rejstříku chráněných vzorů.

§ 29.

(1) Majitel vzoru může se domáhat výmazu chráněného vzoru, který byl zapsán později pro někoho jiného a pro výrobky téhož druhu a je stejný jako vzor navrhovatele nebo s ním v podstatě shodný.

(2) Výmazu vzoru, který není nový (§ 16), může se domáhat každý, kdo osvědčí právní zájem na jeho výmazu.

(3) Bude-li vzor vymazán, posuzuje se tak, jako by vůbec nebyl zapsán.

§ 30.

(1) Byl-li vzor pro někoho zapsán nepřávně, může se původce vzoru nebo jeho právní nástupce do roka po jeho zápisu, a jde-li o vzor zapečetěný (§ 21), do roka po sejmutí pečeti domáhat, aby vzor byl na něj přepsán. Jde-li o vzor vytvořený zaměstnancem (§ 18 odst. 2), může se přepsání vzoru domáhat státní orgán (zařízení), podnik nebo družstvo.

(2) Je-li sporné, kdo je původcem vzoru (jeho právním nástupcem), rozhodne soud.

§ 31.

Majitel vzoru později zapsaného může se domáhat zjištění, že jeho vzor není v podstatě shodný s dříve zapsaným vzorem nebo že je zapsán pro výrobky jiného druhu. Navrhovatel musí osvědčit svůj právní zájem na zjištění.

Část třetí.

Ustanovení společná, přechodná a závěrečná.

§ 32.

Ustanovení mezinárodních úmluv a právních předpisů je provádějících nejsou tímto zákonem dotčena.

§ 33.

Cizinci mají za podmínek vzájemnosti a v jejím rozsahu stejná práva jako českoslovenští občané.

§ 34.

Kdo nemá na území Československé republiky bydliště nebo sídlo, musí být v řízení podle tohoto zákona a předpisů podle něho vydaných zastoupen některou z organizací nebo některou z osob, které vyhláškou v úředním listě určí státní úřad plánovací v dohodě se zúčastněnými ministerstvy.

§ 35.

(1) Právo přednosti podle ustanovení mezinárodních úmluv musí přihlašovatel uplatnit již v přihlášce ochranné známky nebo chráněného vzoru.

(2) V jedné přihlášce lze uplatnit právo přednosti podle mezinárodních úmluv jen z jedné dřívější přihlášky.

§ 36.

(1) Působnost ve věcech ochranných známek a chráněných vzorů podle tohoto zákona a předpisů podle něho vydaných vykonává úřad pro vynálezy a zlepšovací náměty; také vede rejstřík ochranných známek a rejstřík chráněných vzorů. O stížnosti do jeho rozhodnutí rozhoduje patentní sbor při státním úřadu plánovacím.

(2) Každý má právo nahlížet do rejstříků a vyžadovat si z nich úřední výpisy nebo potvrzení o jejich obsahu.

§ 37.

Vzorky (modely) zapsané podle dosavadních právních předpisů jsou podle těchto předpisů chráněny i nadále; o řízení platí však předpisy vydané podle tohoto zákona.

§ 38.

Ministr-předseda státního úřadu plánovacího se zmocňuje, aby v dohodě se zúčastněnými ministry vydal nařízením předpisy o řízení ve věcech ochranných známek a chráněných vzorů, stanovil podrobnosti zejména o náležitostech.

tech přihlášek, o vedení rejstříků, o zápisech v nich, o způsobu a rozsahu jich uveřejňování, a aby vydal i jiné potřebné předpisy k provedení tohoto zákona.

§ 39.

Zrušují se všechny předpisy o věcech upravených tímto zákonem, zejména:

1. zákon č. 19/1890 ř. z., o ochraně známek,
2. vládní nařízení č. 30/1933 Sb., o dokladech, kterých je třeba k průkazu prioritního práva při přihláškách známek,
3. vládní nařízení č. 204/1933 Sb., o otiscích a štočcích ochranných známek,
4. císařský patent č. 237/1858 ř. z., o ochraně vzorků a modelů pro průmyslové výrobky,
5. nařízení č. 107.709/1907 K. M. (uh. m. obchodu), o právní ochraně vzorků průmyslových a jejich zapisování do rejstříku,

6. vládní nařízení č. 31/1933 Sb., o dokladech, kterých je třeba k průkazu prioritního práva při přihláškách vzorů a modelů,

a to po případě ve znění předpisů je měněných a doplňujících.

§ 40.

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. dubna 1952; provede jej ministr-předseda státního úřadu plánovacího v dohodě se zúčastněnými členy vlády.

Gottwald v. r.

Dr. Jolán v. r.

Zápotocký v. r.

Ing. Púčik v. r.